

Saarna 15.8. 2007 ke

Teksti Psalmi 81:8

Sinä huusit hädässäsi, ja minä pelastin sinut, minä vastasin sinulle ukkospilvien kätköistä ja koettelin sinua Meriban veden luona

Jos seuraat Sanan Aika 2007 -kirjan tekstejä, huomaat, että ti ja ke tekstit olivat erehdyksessä meikäläisellä vaihtaneet paikkaa.

Toisaalta varjeluksen tarve, josta saarnassa puhuttiin , osoittautui tiistain kesämyrskyssä ilmeiseksi.

Olimme eilen illalla lähdössä miestenpiirin retkelle läheiseen Eräleirikeskukseen luonnon keskelle, kun ukkosrintama saapui tänne Varkauteen valtavan salamoinnin ja voimakkaan sateen myötä.

Lähdimme kuitenkin matkaan. Matkalla näimme kaatuneita sähkötolppia ja maassa makaavaa voimavirtajohtoa ja jotain revenneitä puita. Lähellä matkakohdetta näky oli kuin sodasta otettu.

Tulimme risteykseen . Tien vasemmalle lähtevässä haarassa näkyi puolesta välistä katkenneita kuusia ja petäjiä, ja myrskyn tien poikki lakoamia puita rinta rinnan silmän kantamattomiin.

Oliko kukaan jäänyt alle? Entä toverimme jotka olivat lähteneet aikaisemmin valmistelemaan nuotiopaikkaa? Koetin soittaa hätäkeskukseen, mutta automaatti ilmoitti numeron ruuhkautuneen, eikä linjoilla pysyminen muuttanut tilannetta. Lopulta sain yhteyden palokuntaan. Se oli jo lähellä siirtämässä pois tien yli pudonnutta voimavirtalinjaa.

Kävi myös ilmi että kaikki piiriläiset olivat turvassa, eikä kukaan ollut jäänyt myrskyn irti riuhtoman puumassa alle. Tiellä, joka vei leirikeskukseen, oli vain kolme tien yli kaatunutta keskikokoista kuusta. Pääsimme perille kävellen, pujoteltuamme kaatuneiden puiden yli ja ali.

Leiripaikassa meitä tervehti iloinen nuotio. Totesimme ihmisen avuttomuuden luonnon voimien edessä. Jumala oli varjellut meitä ja monia muita säilymään hengissä ja terveenä myrskyn keskellä.

Saarna 16.8. 2007 to

Teksti Jeremia 18:7-9

Minä voin päättää, että revin, tuhoan ja hävitän kansan tai valtakunnan.

Mutta jos se kansa luopuu pahuudestaan, minä muutan mieleni enkä anna rangaistukseni kohdata sitä. Minä voin myös päättää, että rakennan ja istutan kansan tai valtakunnan.

Suuret kaivinkoneet jyrähtävät

käyntiin ja paiskovat vanhan kerrostalon maan tasalle. Talo oli loppuun kulunut, aikansa elänyt, tai rakennusliike oli ostanut tontin hyötyäkseen siitä.

Maailma on täynnään purkamista ja rakentamista. Milloin sota hävittää, milloin luonnonmullistukset tuhoavat, milloin tarvitaan uusia asuntoja muuttoliikkeen vuoksi, milloin halutaan asua väljemmin ja mukavammin.

Kuinka usein tulemme ajatelleeksi, että synnillä saattaa olla monta kertaa suuri syy kaikkeen tähän. Joskus synti on ahneus, joskus ylenpalttinen halu loistoon ja mukavuuteen, joskus vallanhimo, joskus moraalittomuus, joskus ne kaikki yhdessä. Kaiken tämän takana vaikuttaa suurin synti, selän kääntäminen Luojaalle ja Lunastajalle, jolloin joudutaan vähitellen kaiken pahan valtaan, sillä sen voima on ihmistä suurempi.

Silloin Jumala saattaa päättää että hän repii, tuhoaa ja hävittää kansan tai valtakunnan, niin kuin Sodoman ja Gomorran, joiden rauniot on löydetty Lähi-Idästä.

Sitä ennen hän kuitenkin kutsuu kansaa monet kerrat kääntymään puoleensa ja turvautumaan armoon, joka on Jeesuksessa Kristuksessa. Jos kansa pysyy uppiskaisena pahuudessaan, koittaa lopulta tuho, sillä pyhä Jumala vihaa syntiä, vaikka rakastaakin syntistä ja toivoo hänen pelastumistaan.

Sitä varten kristilliset seurakunnat ovat olemassa ympäri maailman kertomassa mahdollisuudesta saada synnit anteeksi uskomalla Jeesukseen, joka uhrattiin meidän kaikkien puolesta syntiuhriksi.

Se kansakunta, joka nöyrtyy tarkistamaan elämäntapaansa ja turvautuu sydämestään Luojaan, ja Lunastajaansa Jeesukseen, säilyy, menestyy ja vahvistuu. Siellä kaivinkoneet jyrähtävät käyntiin rakentaen kansalle siunattua asuin- ja elinympäristöä.

Jeesus, anna meidän ymmärtää, että elämämme ja tulevaisuutemme ovat yksin sinun käsissäsi. Aamen.

Saarna 17.8. 2007 pe

Teksti Ilmestyskirja 3:5

Se, joka voittaa, saa ylleen valkeat vaatteet, enkä minä pyyhi hänen nimeään elämän kirjasta, vaan tunnustan hänet omakseni Isäni ja hänen enkeliansä edessä. Luuk. 10:20*) Matt. 10:32*)

Olympiamitali on arvostetuin kaikista urheilupalkinnoista. Se on mitalien mitali, jonka saamiseksi tehdään valtavasti työtä harjoitellen vuosikausia.

Kuvittele itsesi mukaan valitsemaasi olympialajiin ja eläydy kilpailijan ponnistukseen kilpailusuorituksen aikana ja tunteeseen voiton varmistuttua.

Raamatussa on kuvattu mahtava juhla, joka odottaa kaikkia voittajia. He saavat palkinnoksi ylleen juhla-asun ja itselleen pysyvän aseman Kuninkaan perillisinä. Heidät tunnustetaan kuninkaallisen perheen jäseniksi, ja väkevät enkelitkin näkevät sen tapahtuvan.

Hikisistä kilpailijoista, jotka ovat olleet välillä nääntymäisillään matkan rasituksiin ja joiden vaatteet ovat kilpailussa rähjäntyneet, on tullut voittajia. He saavat nyt levätä ja nauttia ansaittua arvonantoa kaikkein suurimpien nimien joukossa. Kysymys on kilpailusta, jossa on taisteltu elämästä ja kuolemasta, selviytymisestä ja henkiin jäämisestä viidakon keskellä.

Viidakko on tämä maailma kaikkine houkutusineen ja vaikeuksineen.

Se on maailma jossa synty houkuttaa, välinpitämättömyys, epäusko ja kovuus vaanivat ja saatana yllyttää heittämään kaiken toivon paremmasta ja antautumaan nautintojen valtaan, virran vietäväksi joka johtaa lopulta kadotukseen.

Olet kerran saanut armon tulla Jeesuksen luo, jotta hän saisi synnyttää sinut uudesti, ylhäältä. Se on toteutunut sinussa ja elämäsi suunta on muuttunut.

Olet joutunut monta kertaa ristiriitaan maailman kanssa uskosi tähden. Olet kilvoitellut säilyttääksesi uskosi ja elämäntapasi kavalan maailman keskellä, jossa myös oma pahuutesi on asettanut ansoja.

Nyt saat kuulla: Tässä on maaliviiva. Astuit juuri sen yli voittajana! Tule noutamaan palkintosi: Ikuinen pääsy Kuninkaan pöytään hänen lapsenaan maassa, jossa ei ole kuolemaa, ei tuskaa eikä kyneleitä!

Jeesus, anna minun käsittää miten suuri palkinto minua odottaa, niin että kestan kärsivällisesti mukana joukoissasi kilpailun loppuun saakka!

*)Mutta älkää siitä iloitko, että henget teitä tottelevat. Iloitkaa siitä, että teidän nimenne on merkitty taivaan kirjaan." Lk.10:20

*)"Joka tunnustautuu minun omakseni ihmisten edessä, sen minäkin tunnustan omakseni Isäni edessä taivaissa. Matt.10:32

Saarna 18.8. 2007 la

Teksti Luukas 19:44

”Sinuun ei jätetä kiveä kiven päälle, koska et tajunnut etsikkoaikaasi.”

Mikä on sellainen jakso elämässä, että sen tajuamatta jättämisestä seuraa ennen pitkää täystuho?

Eikö elämä ole elämistä varten, eikä tulevaisuuden turhaa pohtimista varten? Mistä sitä tietää mitä tuleva tuo tullessaan. Pidetään nyt hauskaa kun voidaan ja huomenna vasta surraan, heissan hoo!

Etsikkoaika on sellainen jakso elämässä, että sen sivuuttaminen kevyesti joutavia rallattaen johtaa lopulta täystuhoon.

Etsikkoaikana Jumala tarjoaa ja etsii voimakkaasti yhteyttä yhteen ihmiseen ja kokonaiseen kansakuntaan, että hän saisi tehdä sille hyvää.

Jos Jumala ei kelpaa, eikä hänen hyvää tarjoustaan saada kaikki synnit anteeksi Jeesuksen tähden oteta tosissaan, kuluu etsikkoaika hukkaan.

Lopulta koittaa karvas totuus: syntinen elämäntapamme ja sen vaikuttimena olevat asenteet ovat johtaneet meidät umpikujan, josta ei ole ulospääsyä.

Jeesus, anna meidän kaikkien ymmärtää, että sinä rakastat meitä jokaista ja tahdot pelastaa meidät ja elämämme tuhosta, ja anna meille armosi, että nöyryymme ottamaan hyvän lahjasi kiitollisina vastaan. Amen.

Saarna 19.8. 2007 su

Teksti Sananlaskut 28:13-14

Joka rikkomuksensa salaa, ei menesty, joka ne tunnustaa ja hylkää, saa armon. Hyvin käy sen, joka tuntee pyhää pelkoa, tuhoon kulkee se, joka kovettaa sydämensä

Valitetaan

hovi oikeuteen....korkeimpaan oikeuteen.... Onko asia silti aina oikea?

Tässä maailmassa on valitettavasti paljon epärehellisyyttä. Hotelleista katoaa tavaraa, kaupoista näpistetään, on finanssivarkauksia.... sitä paitsi valehdellaan muustakin...

Menestyykö rikkomuksensa salaamalla? Pitkällä tähtäimellä vastaus on varma ei, lyhyellä tähtäimellä vastaus on joskus, joskus ei.

Joka tapauksessa varastaminen tuottaa vahinkoa ja paha mieltä varkauden uhriksi joutuneille. Tahran omaantuntoon salattu rikkomus myös jättää, tosin omatunto voi paatua.

On hyvä että Jumala lähettää Pyhän Henkensä ravistelemaan meitä kun nukahdamme. On tosin sanottu että syntinen herätessään ensin suuttuu, ja vasta sitten muuttuu.

On suurta armoa saada tunnustaa ja hylätä rikkomuksensa Jumalan ja myös ihmisten edessä. Silloin herää henkiin myös ilo ja levollinen mieli.

Pyhä kunnioitus, pyhä pelko Herran edessä on elämän merkki. Kuoleman merkki on sydämen ylpeä ja sitkeä kovettaminen totuudelle. Torjuessaan Jumalan paljastavan totuuden ihminen jää osattomaksi Jumalan pelastavasta ja puhdistavasta armosta.

Jeesus, suo etten koskaan koveta sydäntäni sinun ja lähimmäisteni edessä. Suo etten milloinkaan kiellä totuutta, vaan että suostun siihen sinun armosi tukemana. Amen.

Saarna 20.8. 2007 ma

Teksti Psalmi 51:6

Sinua, sinua vastaan olen rikkonut, olen tehnyt vastoin sinun tahtoasi. Oikein teet, kun minua nuhtelet, ja syystä sinä minut tuomitset.

Kuningas Daavidista sanotaan Raamatussa, ettei hän poikennut elinaikanaan Jumalan käskyistä muutoin kuin heetiläisen Urian tapauksessa. 1.Kun.15:5.

Kuningas David otti Urian vaimon itselleen ja tapatti Urian rintamalla. Jumala lähetti profeetta Naatanin nuhtelemaan kuningasta tästä teosta, ja kuningas katui vilpittömästi.

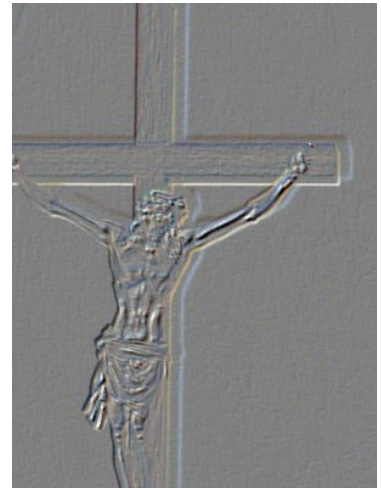
Yllä mainittu Psalmin jae on osa kuningas Davidin rukouksesta Naatanin nuhdeltua häntä.

Jumala antoi Davidille anteeksi, mutta kuritti kuitenkin tätä nostamalla kuninkaan pojan Absalomien kapinaan isäänsä vastaan. Absalom oli vähällä onnistua, mutta menetti lopulta henkensä taistelussa isänsä joukkoja vastaan.

Synti on aina vakava asia. Suurinta ja viisainta mitä voimme tehdä kun tajuaamme langenneemme jossain asiassa, on tunnustaa se vilpittämästi Jumalalle, sillä häntä lankeemuksemme viime kädessä koskee.

Jumala näyttää tien eteenpäin.

Jeesus, varjele minut joutumasta epätoivoon, ja varjele minut myös kovettamasta sydäntäni. Pidä minut lähelläsi. Amen.

Saarna 21.8. 2007 ti

Teksti Psalmi 51:7

Syntinen olin jo syntyessäni, synnin alaiseksi olen siinnyt äitini kohtuun

Perisynti on käsite joka kuuluu raamatulliseen maailmankuvaan. Raamatun mukaan Jumala loi kaksi ihmistä, Aatamin ja Eevan, joista koko ihmiskunta polveutuu ja kantaa geeneissään heidän perimäänsä.

Tämän hetken tieteellinen näkemys ihmisen synnystä on tullut lähelle Raamatun ilmoitusta. Geenitutkimusten mukaan n. 200 000 vuotta sitten Pohjois-Afrikkaan ilmaantui yht'äkkiä jostain mies ja nainen, joista polveutuu maapallon koko nykyinen väestö.

Tutkimusten mukaan esim eurooppalaiset kansat polveutuvat noin 12 miehestä ja 7 naisesta.

Käsite perisynti tulee näin hyvin lähelle meitä jokaista. Aadam ja Eeva olivat kahdestaan katkaisessaan yhteyden Jumalaan ja joutuessaan synnin valtaamiksi.

Kaikki heidän jälkeläisensä, me, kannamme perimässämme lankeemuksen aiheuttamia geenivirheitä.

Synti on asunut meissä jo äidin kohdussa, ja kapinallisuus Jumalan aitoa seuraamista kohtaan ilmenee meissä jokaisessa viimeistään aikuisuudessa, jolloin itsenäistymisprosessi on käyty läpi.

Kuningas Daavidille Pyhä Henki oli ilmoittanut totuuden, eikä hän sitä kieltänyt. Siksi Jumala pääsi myös puhdistamaan ja parantamaan Daavidin armollaan.

Jeesus, anna minulle armosi, etten kätkeydy valheeseen, vaan tuon elämäni joka sopen sinun valaistavaksesi ja puhdistettavaksesi. Aamen.

Saarna 22.8. 2007 ke

Teksti Psalmi 51:11-12

Pyyhi minusta kaikki pahat tekoni. Jumala, luo minuun puhdas sydän ja uudista minut, anna vahva henki.

Syylisyys jonka synti synnyttää, voi olla suorastaan murskaavan painava. On lohdullista saada tietää, että on yksi, joka on kantanut kaikki synnit puolestamme. Hän on Jeesus, joka ristiinnaulittiin meidän tähtemme.

Uskomalla Jeesukseen saa kaikki syntinsä anteeksi, mitä ne sitten ovatkin*). Joskus tarvitaan rippiä, synnintunnustusta rippi-isän tai -äidin avustamana, jotta saisi varmuuden anteeksiannosta Jumalan edessä.

Älä vaivu epätoivoon. Jeesus on valmistanut sinullekin sovituksen, eikä vain kerran, vaan koko elämän ajaksi ja iankaikkisesti.

Jeesus, varjele minua joutumasta epätoivon valtaan. Vakuuta minut siitä, että sinun armosi riittää minullekin, juuri tänään ja juuri nyt. Aamen

[1. Joh. 1:9](#) Jos me tunnustamme syntimme, niin Jumala, joka on uskollinen ja vanhurskas, antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä.

Saarna 23.8. 2007 to

Teksti 5. Mooseksen kirja 9:6

Painakaa siis mieleenne, ettei Herra, teidän Jumalanne, anna tätä hyvää maata teille teidän kuuliaisuutenne takia, sillä te olette uppiniskainen kansa.

Jumala , miten minä oikein kestän kun lyöt meitä näin sanoillasi? Mekö muka uppiniskainen kansa?

Pärjäsimme sodassakin ja meillä menee Suomessa tosi hienosti nyt. On ruokaa yllin kyllin, on komeita koteja, on korkeatasoista koulutusta ja paljon muuta.

Tämäkö ei muka ole urheutemme ja uutteruutemme aikaansaannosta? Ettäkö kaikki menestys onkin vain Jumalan antamaa ansiotonta lahjaa?

Enpä tiedä haluanko uskoa moiseen Jumalaan, joka vain mollaa ahkeria suomalaisia!

Mitä on kuuliaisuus Jumalaa kohtaan? Se on sydämen hiljainen ja vilpitön toive Jumalan tahdon toteutumisesta omassa ja muiden elämässä.

Se on suostumista Jumalan johdatettavaksi käytännön ratkaisuihin. Se on suunnan tarkistamista kun huomaa tehneensä virheen.

Mikä kansa tahtoo olla kuuliainen Luojaansa ja Lunastajaansa kohtaan, joka lupaa tehdä meille hyvää silloinkin kun olisimme ansainneet muuta?

Tahtooko Suomen kansa olla Jumalan kansa, vai tahtooko se kulkea omia teitään? Mitä omilla teillä kulkemisesta seuraa, hyvää vai pahaa? Kykenemmekö selviytymään elämän haasteista ilman Jumalan armahtavaa suojelua?

Kykenemmekö kohtaamaan kuoleman turvautumatta Jumalan Poikaan, joka voitti kuoleman?

Jeesus, auta minua näkemään tarkemmin, auta minua ajattelemaan huolellisemmin. Amen

Saarna 24.8. 2007 pe

Teksti Roomalaiskirje 3:21

Nyt Jumala on kuitenkin laista riippumatta tuonut ilmi vanhurskautensa, josta laki ja profeetat todistavat.

”**Wanted dead or alive**”- ilmoitukset villin lännen pikkukaupungeissa eivät ole olleet vain länkkäreiden rekvisiittaa, vaan karua todellisuutta, ja kuolemantuomio on totta tänäänkin monissa maissa.

Riippumatta siitä olemmeko maallisen oikeuden edessä syyllisiä, olemme kuitenkin kaikki tuomittuja kuolemaan, ennemmin tai myöhemmin, ja tulemaan sen jälkeen tuomituiksi kadotukseen.

Se on varma tosiasia. Se on ylittämätön laki syntisille, jollaisia olemme kaikki. Tästä laista riippumatta Jumala päätti jo kauan sitten armahtaa meitä. Armo ylittää kuoleman ja tuomion lain ja poistaa sen käytöstä.

Ennen vallitsi syyn ja seurauksen laki, silmä silmästä, hammas hampaasta. Armo sen sijaan tuo elämämme keskelle laupeuden. Armo käy oikeudesta jokaiselle, joka pyytää Jumalalta syntejään anteeksi Jeesukseen vedoten.

Kun niin tapahtuu, niin silloin tuhlaajapoika ja -tytär palaa kotiin oikean Isänsä, Jumalan luo*).

Kadotustuomio pyyhitään pois, kuolema samoin. Sen sijaan kotiin palannut Isän lapsi lahjaksi uuden, päättymättömän elämän taivaassa, jossa ei enää ole aikaa. Tämä elämä on varattu sinulle ja minulle, jokaiselle.

Mene Jeesuksen luo ja ota hänen hyvä lahjansa vastaan jo tänään! Jeesus sanoo: "Joka minun luokseni tulee, sitä minä en heitä ulos." Joh.6:37.

*) 11 Vielä hän sanoi: "Eräällä miehellä oli kaksi poikaa.

12 Ja nuorempi heistä sanoi isälleen: 'Isä, anna minulle se osa tavaroista, mikä minulle on tuleva'. Niin hän jakoi heille omaisuutensa.

13 Eikä kulunut montakaan päivää, niin nuorempi poika kokosi kaiken omansa ja matkusti pois kaukaiseen maahan; ja siellä hän hävitti tavaransa eläen irستاasti.

14 Mutta kun hän oli kaikki tuhlanut, tuli kova nälkä koko siihen maahan, ja hän alkoi kärsiä puutetta.

15 Ja hän meni ja yhtyi erääseen sen maan kansalaiseen, ja tämä lähetti hänet tiluksilleen kaitsemaan sikoja.

16 Ja hän halusi täyttää vatsansa niillä palkohedelmillä, joita siat söivät, mutta niitäkään ei kukaan hänelle antanut.

17 Niin hän meni itseensä ja sanoi: 'Kuinka monella minun isäni palkkalaisella on yltäkyllin leipää, mutta minä kuolen täällä nälkään!'

18 Minä nousen ja menen isäni tykö ja sanon hänelle: 'Isä, minä olen tehnyt syntiä taivasta vastaan ja sinun edessäsi enkä enää ansaitse, että minua sinun pojaksesi kutsutaan; tee minut yhdeksi palkkalaisistasi.'

20 Ja hän nousi ja meni isänsä tykö. Mutta kun hän vielä oli kaukana, näki hänen isänsä hänet ja armahti häntä, juoksi häntä vastaan ja lankesi hänen kaulaansa ja suuteli häntä hellästi.

21 Mutta poika sanoi hänelle: 'Isä, minä olen tehnyt syntiä taivasta vastaan ja sinun edessäsi enkä enää ansaitse, että minua sinun pojaksesi kutsutaan!'

22 Silloin isä sanoi palvelijoilleen: 'Tuokaa pian parhaat vaatteet ja pukekaa hänet niihin, ja pankaa sormus hänen sormeensa ja kengät hänen jalkaansa;

23 ja noutakaa syötetty vasikka ja teurastakaa. Ja syökäämme ja pitäkäämme iloa,

24 sillä tämä minun poikani oli kuollut ja virkosi eloon, hän oli kadonnut ja on jälleen löytynyt.' Ja he rupesivat iloa pitämään.

25 Mutta hänen vanhempi poikansa oli pellolla. Ja kun hän tuli ja lähestyi kotia, kuuli hän laulun ja karkelon.

26 Ja hän kutsui luoksensa yhden palvelijoista ja tiedusteli, mitä se oli.

27 Tämä sanoi hänelle: 'Sinun veljesi on tullut, ja isäsi teurastutti syötetyn vasikan, kun sai hänet terveenä takaisin!'

28 Niin hän vihastui eikä tahtonut mennä sisälle; mutta hänen isänsä tuli ulos ja puhutteli häntä lempeästi.

29 Mutta hän vastasi ja sanoi isälleen: 'Katso, niin monta vuotta minä olen sinua palvellut enkä ole milloinkaan sinun käskyäsi laiminlyönyt, ja kuitenkin et ole minulle koskaan antanut vohlaakaan, pitääkseni iloa ystäväni kanssa.

30 Mutta kun tämä sinun poikasi tuli, joka on tuhlannut sinun omaisuutesi porttojen kanssa, niin hänelle sinä teurastit syötetyn vasikan.'

31 Niin hän sanoi hänelle: 'Poikani, sinä olet aina minun tykönäni, ja kaikki, mikä on minun omaani, on sinun.

32 Mutta pitihän nyt riemuja ja iloita, sillä tämä sinun veljesi oli kuollut ja virkosi eloon, hän oli kadonnut ja on jälleen löytynyt.'"LUUKAS 15: 11-32

Saarna 25.8. 2007 la

Teksti Roomalaiskirje 3:22

Tämä Jumalan vanhurskaus tulee uskosta Jeesukseen Kristukseen, ja sen saavat omakseen kaikki, jotka uskovat.

Vip-tilaisuudet ovat harvoille ja valituille. Sisään pääsevät vain kutsukortin ovella esittävät henkilöt. Kortti osoittaa että kuulut N.N:n lähipiiriin ja että hän on kutsunut sinut mukaan.

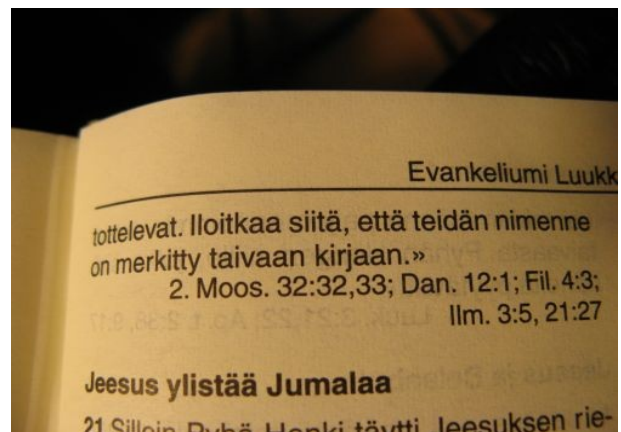
Media läähättää vip-paikan ovella ja tekee juttuja ruudussa ja lehdissä levitettäväksi. Kuka on tullut ja kenen kanssa ja missä asussa?

Jeesus on luvannut järjestää kerran suuren vip-juhлагаalan faneilleen. Sisään pääsevät, aivan oikein, ne joilla esittää juhlahuoneiston sisäänkäynnin luona kutsukortti.

Siinä tulee lukea: "Tämä henkilö on oikeutettu pääsemään juhlaani. Hän tunnisti minut kun olin vielä tuntematon suuruus ja uskoi minuun silti.

Vakuudeksi siitä allekirjoitan tämän kutsukortin.

Allekirjoittajana on *Jeesus Kristus*.

Saarna 26.8. 2007 su

Teksti Markus 7:31-37

Hänen luokseen tuotiin kuuro mies, joka ei pystynyt kunnolla puhumaan, ja häntä pyydettiin panemaan kätensä miehen päälle.

Jeesus otti hänet erilleen väkijoukosta, pani sormensa hänen korviinsa, sylkäisi ja kosketti hänen kieltään.

Sitten hän katsahti taivaalle, huokasi ja sanoi kuurolle: "Effata." Se merkitsee: aukene.

Silloin miehen korvat aukenivat ja hänen kielensä vapautui, niin että hän puhui selkeästi.

Jeesus, sinä paransit kuuromykän. Se oli ihmeteko. Voitko sinä tehdä ihmeitä vielä nyt, vuonna 2007 jälkeen syntymäsi? Voitko parantaa sairaan äitini, puolisoni, tyttäreni, poikani, ystäväni? Voitko parantaa minut?

Jeesus, onko sinulla valta auttaa meitä? Oletko sinä se joka sanoit olevasi? Oletko Jumalan Poika?

Tahtoisin tietää. Jeesus, voisitko kertoa minulle jotain itsestäsi, jos todella olet olemassa. Pyydän, vastaa minulle. Toivon todella, että vastaisit.

Välillä tuntuu etten jaksa enää katsella kärsimystä ympärilläni. Se tulee niin lähelle minua, aivan kuin olisin itse se joka sairastaa. Lääkärit eivät voi kaikkea. Sen olen nähnyt.

On sellaista, jossa vain Jumala voi auttaa, sellaista, jossa tarvitaan ihmettä.

Jeesus, ole minulle sellainen Vapahtaja, joka saa kuurot kuulemaan ja mykät puhumaan! Ole minulle tosi, ole minulle elävä kaikkivaltias Jumala!

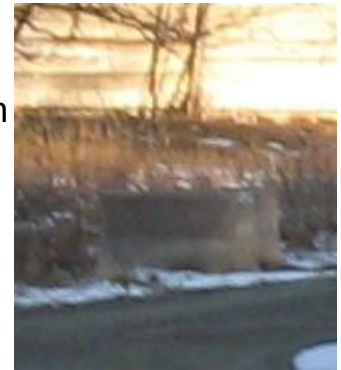
Saarna 27.8. 2007 ma

Teksti Psalmi 30:3-4

Herra, minun Jumalani, sinua minä huusin avuksi, ja sinä teit minut terveeksi.
Herra, sinä pelastit minut tuonelasta. Hautaan vaipuvien joukosta sinä toit minut takaisin elämään.

Kolme pappia loihevat keskustelemaan sakastissa rukouksesta jumalanpalveluksen jälkeen. Ensimmäinen totesi kokeneensa rukouksen kaikkein hienoimmaksi kirkossa. Toinen pappi sanoi vaikuttuneensa eniten hiljentyessään luonnon keskellä.

Sano nyt sinäkin mielipiteesi rukouksesta, kehottivat he hiljaa pysynyttä virkaveljeään.

No, minulla ei ole kerrottavana mitään hienoja kokemuksia, mutta sen voin sanoa, että rukoukseni oli aidointa kun olin yksin mökillä ja putosin kannen läpi kaivoon ja jäin roikkumaan sinne ylösalaisin sangon köydessä.

Niin, mitäpä tähän olisi lisättävää? Rukous on aitoa kun on todellinen tarve rukoilla. Eihän rukous ole teatteriesitys. Kun vielä tietää ketä rukoilla, saa varmasti myös apua.

Jeesus opetti meitä kääntymään kaikissa asioissamme luottamuksella taivaallisen Isämme puoleen. Isä rakastaa meitä ja kuulee meitä mielellään.

Jeesus, opeta minua rukoilemaan, hiljoo ja kovvoo, hittaasti ja hötkyllä. Amen

Saarna 28.8.2007

Teksti Psalmi 30:12-13

Sinä muutit itkuvirteni karkeloksi, riisuit yltäni suruvaatteen ja puit minut ilon pukuun.

Siksi minä laulan sinulle kiitoslaulun, laulan koko sydämestäni enkä vaikene.

Herra, olin kuolemaisillani häpeään ja pilkkaan.

Vihamieheni saatana sai valtaansa lähellä ja kaukana olevia ihmisiä ja he panettelivat minua ja levittivät minusta perättömiä juoruja koettaen tuhota minut ja työn jota teen.

Olin avuton, sillä vihamieheni olivat minua voimakkaampia.

Herra, ilman sinun suojaavaa kättäsi elämäni yllä olisin tuhoutunut ja minulle antamasi tehtävä olisi jäänyt hoitamatta.

Sinä Herra tulit avukseni ja vaimensit vihamiesteni vimman ja teit siitä lopun, että ylistäisin sinua jälleen.

Herra, opin tästä sen etten voi kerskua saaneeni jotain aikaan omien voimieni tai viisauteni ansiosta, vaan että yksin sinun siunaava läsnäolosi elämäni yllä varjelee sen ja pitää kaiken yllä.

Kiitos Jeesus, ettet koskaan hylkää minua syntistä vihamiesteni armoille, vaan armahdat minua joka päivä itsesi ja rakkautesi tähden. Aamen.

Saarna 29.8.2007 ke

Teksti Psalmi 146:8-9

Herra rakastaa oikeamielisiä, hän suojelee muukalaisia ja tukee leskiä ja orpoja, mutta jumalattomien tien hän tekee mutkaiseksi.

Hyvät, pahat ja rumat, niinkö se jako meni? Uskikset on niitä hyviä, muut niitä pahoja ja rumia? Eikö niin?

Onneksi Jumala ei näe meitä mustavalkoisesti. Muistamme Jeesuksen vertauksen rukoilijoista*). Toinen, fariseus, rukoili kiittäen siitä ettei ollut niin kuin muut, nuo synnintekijät, vaan paastosi ja antoi almut säännöllisesti.

Toinen, halveksittu publikaani, ei tohtinut edes nostaa katsettaan taivasta kohti rukoillessaan, vaan löi kädellään rintaansa ja rukoili: "Herra, ole minulle syntiselle armollinen!" Jeesus sanoi, että publikaani meni kotiinsa vanhurskaampana kuin fariseus.

Voimme aavistella Jeesuksen vertauksen perusteella oikeamielisyyden tulevan lähelle publikaanin asennetta, joka oli nöyrä ja totuuteen pitäytyvä. Tällaista asennetta Jeesus rakastaa.

Jeesus tukee myös keskellämme asuvia vieraista maista tulleita arkoja ihmisiä, jotka ovat joutuneet pakenemaan väkivaltaa tai nälkää.

Jeesus ymmärtää myös yksin jääneiden leskien ja orpojen tuskan ja avuttomuuden, ja tahtoo että rukoilemme heidän puolestaan ja kohtelemme heitä rakkaudellisesti.

Sen sijaan sellaisille ihmisille, jotka kulkevat pöyhkeän mieltensä vallassa käyttäen toisia häikäilemättä hyväkseen Jeesus valmistaa mutkaisen tien, että he pysähtyisivät ja nöyrtyisivät parannukseen hänen edessään.

Jeesus, kiitos, että näet heikon ahdistukseen. Kiitos, että asetat rajat ihmisten kurittomuudelle ja epäjumalanpalvonnalle. Aamen

*)Muutamille, jotka olivat varmoja omasta vanhurskaudestaan ja väheksyivät muita, Jeesus esitti tämän kertomuksen:

10 "Kaksi miestä meni temppeliin rukoilemaan. Toinen oli fariseus, toinen publikaani.

11 Fariseus asettui paikalleen seisomaan ja rukoili itsekseen: 'Jumala, minä kiitän sinua, etten ole sellainen kuin muut ihmiset, rosvot, huijarit, huorintekijät tai vaikkapa tuo publikaani.

12 Minä paastoan kahdesti viikossa ja maksan kymmenykset kaikesta, siitäkin mitä ostan.'

13 Publikaani seiso i taempana. Hän ei tohtinut edes kohottaa katsettaan taivasta kohti vaan löi rintaansa ja sanoi: 'Jumala, ole minulle syntiselle armollinen!'

14 "Minä sanon teille: hän lähti kotiinsa vanhurskaana, tuo toinen ei.* Jokainen, joka itsensä korottaa, alennetaan, mutta joka itsensä alentaa, se korotetaan."Luuk.18:9-14

Saarna 30.8. 2007 to

Teksti 2. Mooseksen kirja 4:12

”Mene nyt, minä olen sinun kanssasi, kun puhut, ja neuvon sinulle, mitä sinun tulee sanoa.”

Jos Herra on antanut sinulle tehtävän, minkä tahansa, saat olla varma siitä että hän tekee sen toimittamisen sinulle mahdolliseksi.

Hän teki Mooseksellekin mahdolliseksi viedä Israelin kansa pois Egyptistä luvattuun maahan.

Mooses oli hyvin nöyrä ja hän vastusteli sanoen olevansa huono puhuja, jolla oli hidas puhe ja kankea kieli*).

Jumala vastasi Moosekselle sanoen tietävänsä kaiken Mooseksesta. Mooseksen puhetaidon puutteet eivät olleet Jumalalle ongelma. Jumala rohkaisi lähettilästään : ”Mene nyt, minä olen sinun kanssasi, kun puhut, ja neuvon sinulle, mitä sinun tulee sanoa.”

Mooses vastasi: ”Herra, lähetä joku muu.” Silloin Jumala ihan vihastui Mooseksen jääräpäisyyteen.

Jumala kuitenkin kuuli Mooseksen pyyntöä sen verran, että antoi Aaronin, Mooseksen veljen tälle avustajaksi.

Ehkä Jumala antaa sinullekin avustajan, työtoverin tukemaan sinua tehtävässäsi, jonka Herra on antanut sinulle.

Jeesus, anna meille rohkeutta luottaa iloisesti sinuun mahdottomaltakin näyttävän tehtävän edessä. Sinä et kadu kutsumistasi. Aamen.

*Mooses sanoi Herralle: ”Mutta, Herra, minä en ole koskaan ollut hyvä puhuja enkä ole nytkään, vaikka sinä olet puhunut minulle. Minulla on hidas puhe ja kankea kieli.” 2. Moos. 4:10-16

Saarna 31.8. 2007 pe

Teksti 2. Korinttilaiskirje 3:4

Tällaisen luottamuksen Jumalaan on Kristus saanut meissä aikaan.

Luottamus on kuin meri, jonka pinnalla laiva kelluu turvallisesti. Meri kannattelee laivaa.

Laiva keinahtelee aalloissa ja liikkuu purjeittensa avulla tuulen sattuessa niihin. Perämes ruorin takana ohjaa laivaa haluttuun suuntaan yhdessä kapteenin kanssa.

Kapteeni on laivansa herra, joka viime kädessä vastaa sen turvallisuudesta. Hän määrittelee joka päivä laivansa tarkan sijainnin, tietää missä se on ja minne se on matkalla.

Meri laivan alla on Kristuksen suunnaton armo, laiva ja sen perämies olet sinä itse ja tuuli on Pyhä Henki.

Ei voi olla suurempaa voimaa kuin Jumalan armo kannattelemassa sinua ja elämääsi. Ei voi olla suurempaa voimaa kuin Pyhä Henki antamassa sinulle voimaa elää ja liikkua eteenpäin.

Raamattu on sinulle kartta ja rukous kompassi, joitten avulla voit määrittellä ja pitää suunnan satamasta toiseen.

Jeesus itse on laivasi kapteeni, joka varjelee sitä tuhoutumasta epäuskon matalikoissa, jonne synty vie.

Sieltä synnin ja epäuskon matalikoiltahan Jumalan armo sinut aikanaan nosti ylös elämään ja niin purtesi heräsi eloon ja lähti liikkumaan Jumalan raikkaan tuulen kuljettamana.